

MEZIŘÍČSKÉ KALENDÁRIUM ČERVEN 2010

09.06.1900 – se ve Valašském Meziříčí narodil pozdější generál Alfréd Ressel. Po absolvování zdejšího gymnasia a Vysoké školy válečné se stal profesorem dělostřelectva. V r. 1940 uprchl s manželkou a dětmi šťastně do Francie a odtud do Anglie. V r. 1943 se přihlásil do nově formovaného Čsl. armádního sboru v SSSR a jako velitel dělostřelectva se účastnil bojů na Dukle, pak na území Slovenska a později i osvobozování Vsetína. V 50. letech byl perzekuován, rehabilitován opět až v r. 1965. Zemřel v Praze 1. listopadu 1983. Je autorem knih „Mé cesty válkou“, nebo „Šestnácti zeměmi za svobodou“.

10.06.1870 – se narodil v Policích nad Metují fotograf Otakar Šrůtek, majitel fotoateliéru ve Valašském Meziříčí, autor řady dokumentárních a dnes velmi ceněných fotografií z Valašského Meziříčí přibližně z let 1900 – 1930. Zemřel 2.4.1937.

16.6.1870 – se narodil ve Zlíně malíř a keramik Alois Jaroněk. Ve Valašském Meziříčí absolvoval Střední odbornou školu pro zpracování dřeva. Pracoval v různých keramických a stolařských dílnách. Absolvoval studijní cesty po Skandinávii a Itálii. V roce 1909 se usadil v Rožnově pod Radhoštěm, kde se svým bratrem Bohumírem založili Valašské Muzeum v přírodě. Zemřel 31.10.1944 v Rožnově pod Radhoštěm.

22.6.1945 – byl ustanoven příslušníky odboje ve Valašském Meziříčí přípravný výbor pro založení místní organizace Svazu národní revoluce, později přejmenovaného na Svaz protifašistických bojovníků, ještě později na Svaz bojovníků za svobodu.

23.6.1935 – byla zahájena ve Valašském Meziříčí Výstava práce a kultury a Díla Masarykova, která svým významem daleko přesáhla hranice Valašska. Shlédlo ji přes 100.000 návštěvníků. Byla největší a nejlepší výstavou na Valašsku. Trvala do 28.7.1935.

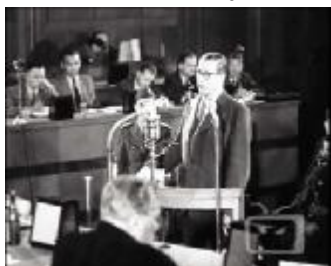
25.6.1945 – založen v našem městě Valašský aeroklub. V ustavující schůzi 27 nadšenců zvolen předsedou klubu Valentin Bechný, předseda ONV ve Valašském Meziříčí. Letecký odbor ministerstva národní obrany pověřil Valašský aeroklub zřízením letecké kolejie, která se přestěhovala ze Zlína. V této kolejii byli vychováváni radiotelegrafisté, navigátoři a kapitáni pro mezinárodní letadla. 40 žáků nosilo stejnokroje jako letci a bydleli v zámku Kinských. Vyučování měli ve sklárnách, kde je učili nejlepší čeští letci ze zahraničních jednotek, kterým vypomáhali učitelé

zdejších škol. Ředitelem kolejie byl J. Švábenský. S vědomím úřadů a vlády upravil Klub letiště na katastru obce Byniny a Mštěnovic (dnes DEZY). Průkopníky prvních letů byli továrník J. Vlk a K. Rada z Kelče.

26.6.1900 – ve Stříteži nad Bečvou se narodila Milada Šimčíková, učitelka, koncertní zpěvačka a odbojová pracovnice. Studovala na valašskomeziříčském učitelském ústavu, kde ji hudbu učil J. N. Plášek a matematiku a fyziku H. Kosík. První z nich jí dal hudební základy a druhý ji přivedl na prkna Sokolské scény. Po maturitě učila v Krhové, v brankách, ve Valašském Meziříčí a v Poličné. Mimo školu hrála divadlo a cvičila zpěv u výborné altistky J. Hanusové, matky herce F. Hanuse. Byla poslední žačkou Emy Destinové a jejími posledními učiteli byli manželé Wildburdovi v Berlíně. Zpívala Mařenku na Sokolské scéně ve Val. Meziříčí a ve Valašském Muzeu v Rožnově, zpívala na četných koncertech doma i ve Vídni. V roce 1939 se stala členkou odbojové organizace obrana národa, 30.5.1940 byla zatčena a 4 následující roky prožila ve věznicích a koncentračních táborech. S podlomeným zdravím se vrátila domů a zpívala ještě v mnoha valašských městech i v Praze. Zemřela 30.4.1989 ve Valašském Meziříčí.

27.6.1950 – popraveni spolužáci z valašskomeziříčského gymnasia a blízcí kamarádi Závěš Kalandra a JUDr. Oba absolventi z roku 1921 ze třídy prof. Františka Konvičky byli zařazeni do protistátní skupiny v procesu s JUDr. Miladou Horákovou.

JUDr. Oldřich Pecl pocházel z Bohuslavic u Kyjova, kde se narodil 14.9.1903 v rodině venkovského učitele Františka Pecla. Jeho matka Alžběta, rozená Weishamerová se po brzkém ovdovění přestěhovala s oběma malými syny do Valašského Meziříčí, kde měl její bratr lékárnou U Černého Orla na náměstí. Oldřich Pecl vystudoval po maturitě právnickou fakultu Univerzity Karlovy. Věnoval se poté advokacii a podnikání v obchodě se starožitnostmi. Tento způsob života ho orientoval k politickému realizmu a záhy opustil mladické poblouznění komunismem. Brzy se vyšvihl mezi zámožné lidi. Díky finančním prostředkům své druhé ženy, původem ze Srbska se pustil i do těžby antracitu v jižních Čechách. Po roce 1945 byl však jeho důl znárodněn. O. Pecl byl po většinu života nestraník, avšak situace před a po únoru 1948 ho přivedla k podpoře Národně socialistické strany. Byl autorem nové koncepce ideologie strany, udržoval kontakty s představiteli pounorové emigrace a nezkresleně zpravoval svět o situaci v naší zemi.

Závěš Kalandra, český historik, publicista, estetik, divadelní a filmový kritik a překladatel se narodil

10.11.1902 ve Frenštátě pod Radhoštěm jako nejstarší ze čtyř dětí lékaře B. Kalandry. Po maturitě na Valašskomeziříčském gymnáziu začal studovat starořeckou filozofii a filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Již během svých studií v roce 1923 vstoupil do KSČ, byl aktivní zejména v tzv. Kostuffě (komunistická studentská frakce). Od poloviny 20. let se plně věnoval žurnalistické a politické činnosti v levicovém, komunistickém hnutí. Jako novinář přispíval do řady levicových periodik. Ale již ve třicátých letech patřil k několika málo levicovým intelektuálům, kteří kritizovali moskevské stalinské procesy. Za svoji kritiku byl označen za trockistu a vyloučen z KSČ. Po okupaci nacistickým

Německem byl již na podzim 1939 zatčen gestapem a celou druhou světovou válku strávil v koncentračních táborech. Jeho stěžejní historické dílo „České pohanství“ tak mohlo vyjít až v roce 1947. Po skončení války se věnoval vědecké a publicistické práci, politické činnosti se vyhýbal, ale ani to nezabránilo jeho zatčení, odsouzení a popravě.

Vzhledem k zinscenovanému procesu a nezákonnému odsouzení byl dvacátý sedmý červen prohlášen Dnem památky obětí komunistického režimu.

30.6.1960 – zrušení okresu Valašské Meziříčí (50. výročí).

V rámci modernizace státní správy vytvořilo po roce 1848 rakouské ministerstvo vnitra pod vedením zkušeného a cílevědomého byrokrata úřednické vlády Alexandra Bacha systém rozčlenění zemských územních celků na tzv. Okresy. Namísto dosavadního vrchnostenského uspořádání podle feudálních panství tak vznikly 3 typy okresů: finanční, soudní a politické jako tzv. Hejtmanství. Valašské Meziříčí se stalo centrem rozsáhlého politického územního celku na východní

Moravě, který zahrnoval 3 soudní okresy: Valašské Meziříčí, Rožnov a Vsetín. V roce 1909 byl soudní okres Vsetín oddělen a ustanoven jako samostatný politický okres. Toto rozdělení přetrvalo až do roku 1960, kdy byl naopak politický okres Valašské Meziříčí přičleněn v rámci nového územně správního uspořádání okresu Vsetín.

Zpracoval Mgr. Pavel Dorčák